

22.05.2024 r.

NFZ-BP.5202.12.2024

2024.159073.BAST

P. W. G. Sp. z o.o.

Decyzja Nr 15/2024

Prezesa

Narodowego Funduszu Zdrowia

Na podstawie 109a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 146), zwanej dalej „ustawą o świadczeniach”, art. 34 ust. 5 i ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236), zwanej dalej „Prawem przedsiębiorców”, oraz art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz.572), zwanej dalej „Kpa”, po rozpatrzeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy złożonego przez P. W. G. Sp. z o.o., zwaną dalej „Wnioskodawcą”, „Spółką”, od decyzji nr 10/2024/BP Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 16 kwietnia 2024 r., w przedmiocie wydania interpretacji indywidualnej

utrzymuję zaskarżoną decyzję w mocy.

Uzasadnienie

P. W. G. Sp. z o.o. z siedzibą w ....., wpisana do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS: ....., posiadająca NIP: ....., złożyła do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia (dalej „Prezes NFZ”) wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej.

Prezes NFZ decyzją nr 10/2024/BP z dnia 16 kwietnia 2024 r. uznał za nieprawidłowe stanowisko Wnioskodawcy zawarte we wniosku, dotyczące niepodlegania obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z tytułu wynagrodzenia otrzymywanego w zamian za wykonywanie na rzecz spółki świadczeń

niepieniężnych o charakterze powtarzającym się, oznaczonych co do zakresu i rodzaju w umowy spółki, do których stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące zlecenia. Decyzja została odebrana przez Wnioskodawcę w dniu 24 kwietnia 2024 r.

Od powyższej decyzji w dniu 7 maja 2024 r. złożył on, w terminie zakreślonym przez prawo, wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Prezes NFZ, po rozpatrzeniu przedmiotowego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy stwierdził, co następuje.

Na wstępie należy wskazać, iż zgodnie z art. 34 ust. 5 Prawa przedsiębiorców udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. W myśl art. 34 ust. 16 Prawa przedsiębiorców, do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej. Stosownie zaś do regulacji zawartych w przepisach Kpa (art. 127 § 1 Kpa w zw. z art. 127 § 3 Kpa i art. 5 § 2 pkt 4 Kpa) do rozpatrzenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w przedmiotowej sprawie właściwy jest Prezes NFZ.

Odnosząc się do twierdzeń Wnioskodawcy podniesionych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy należy wskazać, iż są one chybione i jako takie nie mogą zostać uwzględnione.

Organ przy rozpoznawaniu przedmiotowej sprawy przedstawił szereg argumentów na poparcie prezentowanego przez siebie stanowiska. W szczególności uzasadniając decyzję przywołał treść art. 750 ustawy Kodeks Cywilny (Dz. U. z 2023 r. poz. 326, z późn. zm.) oraz przepisy ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 739, z późn. zm.) dotyczących materii związanej z instytucją świadczeń niepieniężnych. W konkluzji Prezes NFZ przyjął, iż szczegółowa analiza przywołanych przez niego przepisów prawa prowadzi do wniosku, że art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy o świadczeniach ma zastosowanie również do wspólników Wnioskodawcy pełniących jednocześnie funkcję członków zarządu. Z uwagi na fakt, iż organ szczegółowo odniósł się w uzasadnieniu decyzji do kwestii poruszonych we wniosku inicjującym niniejsze postępowanie, zbyt dużym wydaje się na nowo powielanie całej argumentacji, która legła u podstaw zajętego przez organ stanowiska. Warto więc jedynie, w nawiązaniu do zarzutów postawionych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, wskazać na najistotniejsze zagadnienia dotyczące przedmiotu wniosku.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, że wskazane przez Wnioskodawcę świadczenia, z uwagi na ich charakter, nie mieszczą się w dyspozycji art. 176 § 1 ksh. Przytoczony we wniosku zakres, rodzaj i wymiar prac, do których zobowiązani zostaną wspólnicy w powiązaniu

z przedmiotem działalności spółki, wskazuje, że obowiązki wspólników są zadaniami o charakterze usługowym i sprowadzają się de facto do prowadzenia spraw spółki. Jako takie natomiast wpisane są (z mocy ksh) w zakres obowiązków członków zarządu. W doktrynie prawa handlowego przyjmuje się bardzo szerokie pojęcie „prowadzenia spraw spółki”. Należą do nich wszelkie sprawy spółki zarówno w sferze czysto wewnętrznej, jak i dotyczące funkcjonowania spółki na zewnątrz, mające wymiar uprzedni w stosunku do czynności reprezentacyjnych. Opisane we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej czynności wspólników stanowią obowiązki związane z piastowaniem funkcji członka zarządu, który jest uprawniony do reprezentowania spółki ale również właśnie do prowadzenia jej spraw. Wymienione we wniosku czynności są charakterystyczne dla umowy o świadczenie usług, a więc umowy opisanej w art. 750 kc. W ocenie Prezesa NFZ w opisanym zdarzeniu przyszłym Wnioskodawca zmierza do posłużenia się regulacją art. 176 ksh do stworzenia mechanizmu wynagradzania wspólników w sposób niezgodny z ratio legis tej instytucji prawnej. Mając na uwadze charakter i zakres wykonywanych czynności, wspólnicy będą zobowiązani do świadczenia na rzecz spółki usług charakterystycznych dla cywilnoprawnych stosunków zobowiązaniowych. Jednocześnie wnioskodawca zmierza do takiego ukształtowania sytuacji prawnej i faktycznej wspólników, aby z tytułu wykonywania usług, nie przysługiwało im prawo do świadczeń opieki zdrowotnej oraz aby nie byli obciążeni ponoszeniem ciężarów publicznoprawnych w zakresie składki zdrowotnej. W konsekwencji tak przyjętego rozwiązania wspólnicy zyskują korzyści związane z rolą wspólników spółki osobowej, bez obciążeń właściwych tej spółce. Stąd wbrew twierdzeniom Wnioskodawcy natura zleconych czynności jest sprzeczna z treścią art. 176 ksh a sama ukształtowana w taki sposób rola wspólnika nie przystaje do natury spółki kapitałowej. Podkreślić należy, że w spółkach kapitałowych rola wspólnika powinna sprowadzać się do relacji korporacyjnych a nie obligacyjnych. Tymczasem na skutek planowanych przez Wnioskodawcę zmian w umowie Spółki, sytuacja wspólników zostanie ukształtowana analogicznie do sytuacji wspólników spółki osobowej lub spółki cywilnej.

Odwołując się - w wydanej w przedmiotowej sprawie decyzji - do historycznej genezy instytucji ustanowionej mocą art. 176 ksh, wskazano, że obecnie przydatność tych regulacji wydaje się wątpliwa ze względu na charakter i cel jaki przyświecał ustawodawcy przy jego tworzeniu. Obecne realia nie przystają do potrzeb dla jakich wprowadzono omawianą tu regulację. W związku z powyższym wskazane przez Spółkę powtarzające się świadczenia niepieniężne nie prowadzą w istocie do osiągnięcia celu dla którego została wprowadzona powyższa instytucja,

tj. do powstania stałego powiązania gospodarczego pomiędzy wspólnikami a Spółką. Sprowadzają się natomiast do wykonywania w sposób stały czynności noszących cechy świadczenia usługi na rzecz Spółki w celu prowadzenia przez nią działalności gospodarczej. Tym samym, mając na uwadze powyższe rozważania oraz wymienione przez Spółkę rodzaje powtarzających się świadczeń niepieniężnych, stwierdzić należy, że sposób w jaki Spółka chce wykorzystać instytucję powtarzających się świadczeń niepieniężnych jest sprzeczny z naturą tej regulacji oraz z celem w jakim została ona ustanowiona. Takie postępowanie może prowadzić do zamierzonego i celowego obejścia prawa w zakresie nieuiszczania danin publicznych, np. z tytułu odprowadzenia składek na ubezpieczenie zdrowotne w odniesieniu do osób, które swoim działaniem wypełniają znamiona świadczenia usług.

Abstrahując od powyższej kwestii trzeba jednocześnie zaznaczyć, że przepis art. 176 § 1 ksh, jak również inne przepisy ksh, nie regulują relacji pomiędzy wspólnikami a spółką w sposób wyczerpujący. Stąd właśnie w zakresie nieuregulowanym - zgodnie z art. 2 ksh - ustawodawca nakazał odpowiednie stosowanie przepisów Kodeksu cywilnego, jeżeli wymaga tego właściwość (natura) stosunku prawnego spółki handlowej (w tym stosunku pomiędzy spółką a akcjonariuszami). Zasadnym jest zatem - z uwagi na charakter stosunku obligacyjnego ustanowionego na podstawie art. 176 § 1 ksh - zastosowanie Kodeksu cywilnego, w tym przede wszystkim przepisów dotyczących jednej z umów, najbardziej odpowiadającej charakterowi nawiązanego na gruncie ww. przepisu stosunku zobowiązaniowego. Wskazane w wniosku elementy przedmiotowo-istotne powtarzających się świadczeń niepieniężnych przemawiają za zakwalifikowaniem ich jako usługi, do których stosuje się na podstawie art. 750 k.c. odpowiednio przepisy o zleceniu w zakresie nieuregulowanym innymi przepisami prawa. Z kolei zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy o świadczeniach, tytułem do objęcia obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym nie jest wyłącznie umowa zlecenia albo umowa świadczenia usług, ale każda umowa nienazwana lub umowa o charakterze mieszanym, do której zastosowanie mają przepisy o zleceniu. Mając zatem na uwadze fakt, iż przepis art. 176 § 1 ksh nie stanowi samodzielnej regulacji stosunków między wspólnikiem a spółką, przyjąć trzeba, że w opisanym stanie faktycznym do przedstawionego we wniosku stosunku prawnego będą miały zastosowanie przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące zlecenia. Podobne stanowisko zostało już wyrażone w wielu orzeczeniach sądów administracyjnych rozpoznających skargi w przedmiocie interpretacji indywidualnych kierowanych do Prezesa NFZ. (tak dla przykładu: VI Sa/Wa 5315/23, VI Sa/Wa 5812/23, VI Sa/Wa 5810/2023, II GSK 677/23).

Odnosząc się z kolei do wskazanych przez Skarżącą interpretacji indywidualnych wydanych, na podstawie art. 109a ustawy o świadczeniach, przez Prezesa NFZ w innych postępowaniach należy podnieść, że każda rozpatrywana sprawa jest sprawą indywidualną a jako taka poddawana jest szczegółowej analizie. Tym samym, rozstrzygnięcia wydawane przez skarżony Organ na podstawie art. 109a ustawy o świadczeniach, odnoszą się do swoistej sytuacji konkretnego przedsiębiorcy, który wnosi o wydanie interpretacji w jego indywidualnej sprawie. W postępowaniach zmierzających do wydania interpretacji indywidualnej tożsame stany faktyczne z samego założenia tej instytucji, nie występują, chociaż mogą być one do siebie podobne. Zatem stan faktyczny każdej rozpatrywanej sprawy jest inny, co nie pozwala Organowi na wydawanie takich samych rozstrzygnięć, nawet jeżeli wnioski o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczą tego samego zagadnienia prawnego.

W tym stanie rzeczy biorąc powyższe pod uwagę, nie można uznać za prawidłowe stanowiska Wnioskodawcy odnośnie braku tytułu podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom zdrowotnym od wypłacanego, w oparciu o art. 176 ksh, współnikom spółki wynagrodzenia. W kontekście poczynionych powyżej uwag, w ocenie Prezesa NFZ brak jest podstaw prawnych do zmiany skarżonej decyzji.

Pouczenie:

Niniejsza decyzja jest ostateczna. Od decyzji przysługuje stronie na podstawie art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634) prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia, za pośrednictwem Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia, ul. Rakowiecka 26/30, 02-528 Warszawa.

Na podstawie art. 214, art. 219 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz na podstawie § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535) strona jest zobowiązana uiścić wpis stały od skargi w wysokości 200 złotych.

Na podstawie art. 243 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi strona, która spełnia ku temu przesłanki, może ubiegać się o przyznanie prawa pomocy.